

Prohlášení Nezávislého mírového sdružení k 28.říjnu 1988

Jestliže si připomínáme sedmdesát let od vzniku Československa, nejde nám ani tak o to vzpomínat, jak tomu bylo před 70 lety a jak vypadlo Československo za první republiky. Máme na mysli především to, jak bude naše země vypadat v budoucnu.

Je všeobecně známo, že situace v Československu po sedmdesáti letech jeho existence je po všech stránkách (ekonomika, politika, ekologie, kultura, morálka atd.) kritická a vyhlídky jsou ještě horší. Těch, kteří jsou s tím nespokojeni, je v naší zemi naprostá většina. Nyní již nejde o to, přesvědčovat lidi, že je něco v nepořádku. To vidí samio a připouštějí to i představitelé státu. V současné době jde o to, co se s tím dá dělat.

Jako aktivisté Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti se chceme vyjadřovat k tomu, co se kolem nás ve světě i uvnitř naší společnosti děje a co by se mělo změnit. Chápeme totiž tzv.mírovou problematiku v širších souvislostech jako úsilí o vytvoření podmínek skutečného míru, který představuje nejen stav bez válek, ale zároveň svobodný a důstojný život. Obracíme se se svými názory a návrhy nejen na státní orgány, ale především na všechny občany. Chceme hovořit s lidmi a s tímto úmyslem se chceme zúčastňovat diskusních setkání na Václavském náměstí od 15 do 17 hodin každou poslední sobotu v měsíci, na která je zván každý, kdo cítí stejně jako my potřebnost otevřené a veřejné diskuse. Máme zato, že zvláště v současné době je potřebné dát lidem skutečnou možnost projevit své mínění. Zdá se, že situace se v posledních letech přece jen změnila a že už ve společnosti není tolik apatie a lhostejnosti. Přibývá lidí, kteří chtějí otevřeně hovořit. Politický systém v Československu je však nedemokratický a v podstatě to neumožňuje. Na jedné straně je formálně zaručena svoboda projevu a na druhé straně jsou za kritické projevy, které jsou odlišné od oficiální linie, občané perzekuováni. Tato praxe je nemoudrá a velmi krátkozraká. Není možné se dovolávat neustále zájmu a nedat přitom slovo lidem.

Vedoucí představitelé státu dávají jasně na jevo, že nestojí o žádnou skutečně kritickou a spontánní aktivitu. My si však uvědomujeme svou odpovědnost za budoucnost a ať chceme nebo nechceme, to jak bude příští Československo vypadat, se nás bytostně dotýká. Proto si slovo budeme a musíme brát sami!

V Praze dne 25.října 1988

Za Nezávislé mírové sdružení:

Hana Marvanová, Vrchlického 96, 150 00 Praha 5

Jiří Pavlíček, sídliště Pivovar 2888, 276 01 Mělník

Jana Petrová, Křovická 411, 518 01 Dobruška

Toto prohlášení zasíláme Federálnímu shromáždění, vládě ČSSR, generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ a ČTK.